

W 60 rocznicę urodzin

Bolesław Bierut odznaczony orderem »Budowniczych Polski Ludowej«

W dniu 17 kwietnia 1952 r. pod przewodnictwem Marszałka Sejmu Ustawodawczego Władysława Kowalskiego odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Państwa i Rady Ministrów, poświęcone uczczeniu 60 rocznicy urodzin Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bolesława Bieruta.

Na wniosek Prezesa Rady Ministrów Rada Państwa i Rada Ministrów przyjęły następującą uchwałę:

Rada Państwa i Rada Ministrów

nadają

BOLESŁAWOWI BIERUTOWI

Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej

w 60-tą rocznicę urodzin

za historyczne zasługi

w kierowaniu społeczną i narodową walką
wyzwolenczą Klasy Robotniczej i Narodu
Polskiego, w budowaniu Polskiej Rzeczy-
pospolitej Ludowej, jej siły i wielkości,
w wytyczaniu drogi Narodu Polskiego
do Socjalizmu

ORDER

„BUDOWNICZYCH POLSKI LUDOWEJ”

Następnie zebrani udali się do Belwederu, gdzie odbyła się uroczystość wręczenia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Orderu „Budowniczych Polski Ludowej”. W uroczystości uczestniczyli również członkowie Biura Politycznego KC PZPR.

Wręczając insygnia Orderu Marszałek Sejmu Ustawodawczego powiedział:

Drogi Obywatelu Prezydencie!

W 60 rocznicę Twoich urodzin, w chwili gdy myśli i uczucia serdeczne Narodu Polskiego zwrócone są ku Twojej osobie, pragnę w imieniu Rady Państwa i Rządu Rzeczypospolitej wyrazić Ci najwyższe uznanie za Twoją nieustraszoną i bohaterką pracę na najbardziej odpowiedzialnych posterunkach dla wielkiej sprawy wyzwolenia klasy robotniczej i Narodu Polskiego, dla zbudowania Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, dla założenia fundamentów socjalizmu w naszej Ojczyźnie.

W Tobie Naród Polski widzi Tego, który walczył niezachwianie z najeźdźcą hitlerowskim w szeregach rewolucyjnej awangardy narodu, krocząc po jedynie słusznej drodze bratniego sojuszu z Wielkim Związkiem Radzieckim — widzi Tego, który stał się organizatorem zjednoczenia demokratycznych sił narodu — Krajowej Rady Narodowej, będącej początkiem przyszłej władzy ludu pracującego w odrodzonej Polsce.

W Tobie Naród Polski widzi Tego, który stojąc na czele państwa walczył niezlomnie przeciw wrogom narodu o ugruntowanie władzy ludowej, bezpieczeństwa

i niepodległości Polski, o obalenie panowania obszarników i kapitalistów, o realizację rewolucyjnych przemian społecznych, o odbudowę kraju i stolicy, o pełny rozwój sił wytwórczych, rozkwit narodowej kultury i nauki, o wprowadzenie Polski na

tory budownictwa socjalistyczne.

W Tobie Naród Polski widzi swego wodza i nauczyciela, który przewodził przodującej sile narodu, Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wskazuje drogi rozwoju wszystkich dziedzin życia narodowego i prowadzi polski lud pracujący do nowych zwycięstw i historycznych zdobyczy — wiedzy Polskę ku sile i wielkości, ku zwycięstwu socjalizmu.

W uznaniu Twoich wieloletnich zasług dla Narodu Polskiego, Rada Państwa i Rada Ministrów nadaje Ci Order „Budowniczych Polski Ludowej”.

*

Odpowiadając na przemówienie Marszałka Sejmu Ustawodawczego, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bolesław Bierut serdecznie podziękował Radzie Państwa i Rządowi za nadanie Mu najwyższego odznaczenia Polski Ludowej.

Marszałek Sejmu Władysław Kowalski dekoruje w Belwederze Prezydenta Bolesława Bierut Orderem „Budowniczych Polski Ludowej”.

Tysiące ton węgla i stali ponad plan — dodatkowa produkcja — wzrost oszczędności

Wspaniali dar pracy narodu polskiego w dniu urodzin Prezydenta Rzeczypospolitej

18 b.m. w 60 rocznicę urodzin Pierwszego Obywatela Polski Ludowej, Przewodniczącego KC PZPR, Prezydenta RP Bolesława Bierut cały naród składa Dostojnemu Jubilatowi wspaniały dar pracy — dodatkową produkcję. Udekorowane miasta i wsie przybrały odświętny wygląd. Z kopalń, hut i fabryk, ze wsi, z uczelni i pracowni naukowych płyną meldunki o zaciąganiu wart na cześć Prezydenta Bieruta i o nowych sukcesach, odniesionych w czasie ich pełnienia.

W przodującej kopalni „Mortimer”, 16 b.m. górnicy zaciągali we wszystkich przedkach węglowych warty produkcyjne. W dniu tym zameldowali oni o wykonaniu planu dziennego w 114,7 proc.

W kopalni „Niwka” warty produkcyjne na cześć Prezydenta Bieruta pełnią górnicy 25 przedków węglowych. Na czoło realizatorów czynu produkcyjnego wysuwa się przodujący górnik Sz. Błaż. Osiągnął on 16 b.m. 400,3 proc. normy.

O wspaniałym sukcesie osiągniętym w czasie pełnienia warty produkcyjnej w kopalni „Zabrze - Zachód” donosi czołowy kombajnista polskiego przemysłu węglowego Ossowski. 16 b.m. Ossowski osiągnął rekordowy wynik — 62 tony węgla.

Wśród 897 górników pełniących warty w przedkach węglowych kopalni „Sośnica”, na czoło wysuwa się rębacz chodnikowy Bożek, który jako drugi wykonał swe zadania przewidziane według obowiązujących norm na okres 6 lat. Zobowiązanie, podjęte w ramach warty produkcyjnej, przekro-

czył on prawie o 100 proc., osiągając 16 b.m. 362 proc. normy.

**Wspaniałe sukcesy
produkcyjne hutników
śląska**

Witając święto 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bolesława Bieruta, o wspaniałych sukcesach produkcyjnych meldują śląscy hutnicy.

Do 17 b.m. załogi śląskich hut wyprodukowały dodatkowe tony wyrobów hutniczych ogólnej wartości blisko 39 milionów zł.

W hucie „Kościelec”, we wszystkich oddziałach produkcyjnych warty na cześć Prezydenta Bieruta zaciągano blisko 2 tys. hutników. Załoga stalowni w pierwszym dniu pełnienia wart zameldowała o wykonaniu planu dziennego w 122 proc.

1.175 robotników pełni warty produkcyjne w hucie „Pokój”. Na stanowiskach roboczych widnieją czerwone szturmówki i proporce. W pierwszych dwóch dniach pełnienia wart wyprodukowali oni przeszło 180 ton surowców ponad plan, przekraczając swe zobowiązanie o ponad 100 ton.

Aleksander Orzol, czołowy górnik kamieniołomu bazytu „Wieża” na Dolnym Śląsku, zameldował o przedterminowym wykonaniu zadań wydobywczych. Jako pierwszy wśród robotników kamieniołomów całego kraju — górnik Orzol doniósł, że w trakcie wypełniania czynu produkcyjnego, zadeklarowanego Prezydentowi, zrealizował w pełni zadania przypadające na niego według obowiązujących norm na okres 6 lat.

Od chwili rozpoczęcia realizacji zadań Planu 6-letniego A. Orzol systematycznie uzyskiwał po 320 proc. obowiązującej normy.

**Załoga „Nowej Huty”
zaciąga warty**

Blisko 90 proc. budowniczych Nowej Huty zaciągnęło warty na cześć

Prezydenta Bieruta. W ciągu trwania wart uzyskano w Nowej Hucie szereg nowych osiągnięć produkcyjnych, które w znacznym stopniu spotęgowały tempo budowy olbrzymiego kombinatu i domów mieszkalnych w osiedlach robotniczych.

Robotnicy zatrudnieni przy budowie nowego obiektu przemysłowego w kombinacie Nowa Huta przyspieszyli w ciągu trwania wart tempo budowy tak, że wyprzedzili harmonogramy prac o 5 dni.

W 78 zakładach pracy woj. krakowskiego około 10 tys. robotników brygadistów, majstrów i techników zaciągnęło warty na cześć Prezydenta Bieruta.

W ślad za załogami robotniczymi warty na cześć Prezydenta RP Bolesława Bieruta masowo zaciągają również i naukowcy.

W Instytucie Odlewnictwa warty pełni 58 naukowców, techników i inżynierów. Podjęli oni nowe, dodatkowe zobowiązania, które przyspieszały wykonanie szeregu ważnych dla przemysłu prac.

Według niepełnych danych, już ponad 13 tys. robotników przystąpiło na Pomorzu do pełnienia wart na cześć Prezydenta Bieruta, postanawiając zwiększyć jeszcze bardziej

**Największa w Polsce turbina
oddana przedterminowo**

17 b.m. budowniczowie elektrowni „Miechów” przesłali Prezydentowi Bolesławowi Bierutowi meldunek, w którym z radością donoszą, iż dotrzymali swoich zobowiązań i oddali do ruchu próbnego o jeden dzień wcześniej niż przewidywało zobowiązanie olbrzymią turbinę, największą z dotychczas istniejących w Polsce.

„Przyrzekamy Ci, Drogi Towarzyszu — piszą budowniczowie elektrowni — że nasze pierwsze zwycięstwo będzie dla nas bodźcem do osiągnięcia coraz lepszych wyników w pracy.

Dla udokumentowania tego przyrzeczenia podejmujemy nowe socjalistyczne zobowiązanie skrócenia ruchu próbnego pierwszego turbozespo-

łu o 8 dni”.

ŻYCZENIA Komitetu Centralnego KOMUNISTYCZNEJ PARTII ZW. RADZIECKIEGO

Do

Przewodniczącego Komitetu Centralnego
Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Towarzysza BOLESŁAWA BIERUTA

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Zw. Radzieckiej w dniu Waszego 60-lecia gorąco pozdrawia Was — bojowego organizatora i kierownika Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wypróbowanego bojownika o interesy klasy robotniczej i chłopstwa Polski, o zachowanie i umocnienie pokoju między narodami, o sprawę socjalizmu.

Serdecznie życzymy Wam dobrego zdrowia i nowych sukcesów w Waszej działalności, zmierzającej do dalszego rozkwitu bratniej Rzeczypospolitej Polskiej.

Komitet Centralny
Komunistycznej Partii Zw. Radzieckiej

Wielki obiekt Planu 6-letniego huta „Częstochowa” nazwana imieniem Bolesława Bieruta

17 b.m. odbyło się uroczyste przemianowanie huty „Częstochowa” na hutę im. Bolesława Bieruta. Jednocześnie nastąpiło uruchomienie dalszych nowych obiektów produkcyjnych: nowego pieca martenowskiego w nowej stalowni oraz nowoczesnej walcowni.

Wśród powszechnego entuzjazmu przewodniczący Rady Zakładowej Słezak zakomunikował zebraniemu, że w odpowiedzi na prośbę załogi, KC

PZPR i Prezydent Bierut wyrazili zgodę na przemianowanie huty „Częstochowa” na hutę im. Bolesława Bieruta.

Ob. Słezak mówił dalej:

„Tow. Bierut napisał do nas w czerwcu ub. roku: „Nie wątpię, że załoga huty „Częstochowa” walczyć będzie o to, by nadal kroczyć w pierwszych szeregach naszej wspaniałej klasy robotniczej”. „Tak jest, Tow. Prezydencie — wola mówca — załoga nasza chce być i będzie w czołówce polskiej klasy robotniczej, załoga nasza chce walczyć i będzie zwyciężać, by zasłużyć na to wyróżnienie, jakie nas w dniu dzisiejszym spotkało”.

Załoga wysłuchała meldunku o wykonaniu z nadwyżką zobowiązań podjętych dla uczczenia 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bieruta. Załoga huty im. Bolesława Bieruta dała do 15 b.m. z górą 3,5 miliona zł ponadplanowej produkcji, co stanowi 116 proc. zobowiązania. Załoga stalowni dała już dodatkowo 9.662 tony stali, tj. 210 proc. zobowiązania.

Wicemin Pierzyna odznaczył 22 pracowników przedsiębiorstw budowlanych Srebrnymi i Brązowymi Krzyżami Zasługi, orderem „Sztandar Pracy” II klasy — dyr. technicznego huty — inż. M. Zdunkiewicz, Złotymi Krzyżami Zasługi — inspektora budowy walcowni St. Czapligo, J. Plochockiego i przodownika huty C. Nowaka oraz Srebrnymi i Brązowymi Krzyżami Zasługi 22 robotników z różnych hut, którzy najbardziej przyczynili się do uruchomienia nowych obiektów w hucie im. Bolesława Bieruta.

W przyjętym wśród ogólnego entuzjazmu tekście listu do Prezydenta Bieruta czytamy m. in.:

„Z dumą meldujemy Ci, Towarzyszu Prezydencie, że zobowiązania podjęte przez naszą załogę zostały zrealizowane. Wiemy dobrze, że sukcesy nasze osiągnięliśmy dzięki kierowniczej roli PZPR i Tobie, Towarzyszu Prezydencie. Dlatego dumamy napawa nas fakt, że nasza huta została zaszczytnie nazwana hutą Bolesława Bieruta. Zaszczyt ten zobowiązujemy nas do wzmocnienia czynności rewolucyjnej, do zwiększenia wysiłków z naszej strony, aby tą drogą pomnożyć potencjał gospodarczy naszego kraju, a tym samym obozu pokoju, któremu przewodzi wielki Związek Radziecki”.

„Przyrzekamy Ci, Towarzyszu Prezydencie, że zaufania, którym nas obdarzyłeś i które w nas pokładasz, nigdy nie zawiedzemy”.

Dyrektor Naczelny huty inż. Wrzesień stwierdził, że huta od stycznia 1951 r. do stycznia 1952 r. zwiększyła produkcję stali o 100 proc. i otrzymuje dziś najnowsze urządzenia, stając się jednym z największych obiektów w Europie. „Dotychczasowe, błyskawiczne tempo rozwoju huty, bojowość i poświęcenie robotników, techników i inżynierów, braterska pomoc ZSRR, utwierdza załogę w przekonaniu, że walkę o uruchomienie oraz to nowych obiektów huty im. Bolesława Bieruta — wygramy”.

Po przemówieniach nastąpiło uruchomienie nowej walcowni, a następnie w nowej stalowni, przy dźwiękach „Miedzynarodówki” wicemin Pierzyna wspólnie z wytypowanymi Krajewskim i Gwrońskim dokonał pierwszego spustu stali na nowym piecu martenowskim.

Prasa NRD o przywódcy narodu polskiego

BERLIN (PAP) Organ Frontu Narodowego Niemiec Demokratycznych „Deutschlandstimme” poświęca czołowy artykuł Prezydentowi Bolesławowi Bierutowi.

Bolesław Bierut — stwierdza pismo — którego charakterystyka niezmierzona energia twórcza, porwujący zapal i niewzruszona wiara w siły mas pracujących, stanowi wielki przykład dla swego narodu. Wszystko co Polska Ludowa dotychczas osiągnęła, wszystkie sukcesy planu 6-letniego

związane są z imieniem Bolesława Bieruta.

Dla NRD i dla całego narodu niemieckiego Bolesław Bierut stał się uosobieniem przyjaźni między narodami polskim i niemieckim, które łączy granica pokoju na Odrze i Nysie.

W artykule zatytułowanym „Bolesław Bierut szczerzy przyjaciel narodu niemieckiego”, Biuletyn Prasowy SED omawia życie i działalność Prezydenta Bolesława Bieruta.

W 66 rocznicę urodzin Ernesta Thaelmanna

BERLIN (PAP). — W Berlinie odbył się wielki wiec, poświęcony 66 rocznicy urodzin wybitnego przywódcy niemieckiej klasy robotniczej Ernesta Thaelmanna, zamordowanego przez hitlerowców w obozie koncentracyjnym w Buchenwaldzie. Na wiecu obecni byli m. in.: prezydent NRD Wilhelm Pieck, przewodniczący Izby Ludowej J. Dieckmann, członkowie rządu NRD z premierem Grotewohlem na czele oraz uczestnicy międzynarodowego zjazdu b. więźniów Buchenwaldu.

Na wiecu wygłosił przemówienie wicepremier NRD H. Rau. Mówca podkreślił m. in., że kierując się nakazami plemiennego patriotyzmu niemieckiego Ernest Thaelmann, naród niemiecki powinien zwrócić i zdecydowanie walczyć w szeregach zwolenników obozu pokoju i demokracji.

Życzenia nauczycielstwa i inteligencji technicznej

Prezydium ZG Zw. Zaw. Nauczycielstwa Polskiego wysłało do Prezydenta Bolesława Bierut list, w którym czytamy m. in.:

„W dniu Twoich urodzin składamy Ci w imieniu 165 tys. nauczycieli, wychowawców, działaczy oświatowych, pracowników nauki i profesorów z głębi naszych serc płynące życzenia najlepszemu z ludzi i długich lat życia dla dalszego zwycięskiego prowadzenia naszego narodu na wielkim szlaku nowego budownictwa socjalistycznego i nowych osiągnięć na polu oświaty i kultury.

Zapewniamy Cię, Drogi Towarzyszu Prezydencie, że dziesiątki tysięcy zobowiązań, które płyną do Ciebie od rodziców i nauczycieli, wypełnimy z honorem.

W tym wielkim dla całego narodu dniu przyrzekamy Ci, Drogi Towarzyszu Prezydencie, że wzmocnimy wysiłki by rokrocznie przysyłać na naszą ojczyznę coraz lepszą kadre młodych budowniczych Polski socjalistycznej, prawdziwych i niezłomnych bojowników o pokój, postęp i socjalizm, o potęgę Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Prezydium Rady Głównej NOT wysłało list do Prezydenta Bolesława Bierut, w którym czytamy m. in.:

„W 66 rocznicę Twoich urodzin Naczelna Organizacja Techniczna, zrzeszająca ponad 65.000 inżynierów i techników polskich, składa Ci w imieniu polskiej inteligencji technicznej najserdeczniejsze życzenia długich lat życia dla dobra narodu polskiego.

Dla uczczenia 60 rocznicy Twoich urodzin zobowiązujemy się do wzmocnienia codziennej, nieustępliwej walki o przedterminową realizację misji społecznych i racjonalnych planów gospodarczych, przez wieloletnie w życie jak najszybszego postępu technicznego, przez walkę o jak najwyższą jakość produkcji, przez oszczędność go-

13 powiatów w woj. poznańskim melduje o zakończeniu siewów

Prace siewne w przodującym w kraju woj. poznańskim szybko zbliżają się ku końcowi. Do dnia 15 kwietnia wykonano 70 procent planu zasiewów. Na polach wielu spółdzielni produkcyjnych i gromad powiewają biało-czerwone i czerwone proporce wart, zaciągniętych przez spółdzielców i chłopów pracujących na cześć Prezydenta Bierut.

2.214 izb w I kwartale oddali budowlani stolicy

Mimo niesprzyjających warunków atmosferycznych zjednoczenia budowlane Warszawy wykonały plan na I kwartał w 109 proc.

Spółród 7 zjednoczeń budowlanych stolicy na pierwsze miejsce wysunęło się Zjednoczenie Nr 6 budowlane MDM. Wykonało ono plan w 116,4 proc.

Wykonanie z nadwyżką zadań produkcyjnych I kwartału umożliwiło oddanie do użytku w tym okresie 2.214 izb.

Tak to wygląda z bliska

Zgodność, która przekracza granice...

Światobliwy organ włoskiej chrześcijańskiej demokracji i tuba Watykanu, „Popolo”, ogłosił artykuł omawiający stanowisko Stolicy Apostolskiej wobec zachodnich granic Polski.

W ścisłej dyskrekcji powiemy, że mogła być sobie zaoszczędzić tego ciego trudu tuba watykańska: stanowiło to jest aż nadto dobrze znane. Zarówno w Polsce jak i... w kołach neohitlerowskich w Niemczech Zachodnich. Zgola przecie niedawno — że pozwolimy sobie pominąć wcześniejsze, a wielce w tym względzie dobitne wypowiedzi samego Piusa XII (np. w liście do episkopatu niemieckiego) — zgola przecie niedawno organ odwetowców zachodnio-niemieckich „Die Stimme der Vertriebenen” z zachwytem cytował słowa nuncjusza apostolskiego przy „rządzie” w Bonn, arcybiskupa Muncha, iż

„wymuszona wędrówka milionów wysiedlonych Niemców jest największą zbrodnią naszych czasów”.

Tak raczył się wyrazić nuncjusz apostolski o akcie sprawiedliwości dziełowej, o przesiedleniu Niemców z Polski i Czechosłowacji — w warunkach najdalej posuniętego huma-

Radośnie witają miasta i wsie całej Polski Święto Pierwszego Obywatela Rzeczypospolitej

W związku z 60 rocznicą urodzin sta i w całej Polsce przybrały

W Warszawie na gmachach urzędów i instytucji wywieszono flagi i transparenty z pozdrowieniami dla Dostojnego Solenizanta. W oknach wystawowych sklepów i magazynów oraz na balkonach domów mieszkalnych wystawione są liczne portrety Prezydenta Bierut.

Wspaniale udekorowany jest gmach KC PZPR. Na frontonie gmachu głosi: „Niech żyje Bolesław Bierut”.

Na Domu Partii przy zbiegu ulic Nowego Świata i Alei Jerozolimskich pionie czerwien szturmówek i sztandarów, umieszczonych wzdłuż gma-

Prezydenta Bolesława Bierut młodzieńcy wygląd.

chu. Podobnie wygląda gmach Rady Państwa.

Robotnicza Wola tonie w powodzi czerwieni. Na bramach woleńskich fabryk widnieją olbrzymie portrety Prezydenta w otoczeniu sztandarów. Tak wyglądają: Fabryka im. gen. Karola Świerczewskiego, Róża Luxemburg, Marcina Kasprzaka i wiele innych.

Lublin — miasto młodości Prezydenta Bierut — przybrał również odświętny wygląd. Wszystkie domy są wspaniale udekorowane. Na budynkach fabrycznych, gmachach instytucji w powodzi czerwonych i biało-czerwonych flag widnieją portrety Pierwszego Obywatela Polski. Na niezliczonych transparentach — cytaty z wypowiedzi Prezydenta. Wiele gmachów jest bogato iluminowanych.

W Katowicach — stolicy robotniczego Śląska ponad iluminowanymi wejściami do zakładów pracy widnieją dumne meldunki: „Wykonaliśmy zobowiązania na cześć Towarzysza Bieruta. Niech żyje nasz ukochany przywódca — Towarzysz Bierut”.

Masowe zebrania w zakładach pracy

W wielu zakładach pracy w całym kraju, w uczelniach i szkołach odbyły się masówki, na których podsumowano przebieg zobowiązań i podjęto nowe, aby godnie uczcić 60 rocznicę urodzin Prezydenta RP Bolesława Bierut. Na masówkach gorąco manifestowano serdeczne uczucia miłości dla Pierwszego Obywatela Polski Ludowej.

W Warszawie uroczysty przebieg miała masówka w Zakładach Przemysłu Tłuszczowego. Załoga zameldowała o pełnym wykonaniu zobowiązań i o podjęciu nowych postanowień.

Narada mocarstw zach. w Paryżu opracowuje odpowiedź na notę radziecką

PARYŻ (PAP). Dzienniki paryskie ogłosiły komunikat agencji France Presse zapowiadający, że w najbliższych dniach przedstawiciele St. Zjednoczonych, W. Brytanii i Francji zwołają się w Paryżu na naradę, aby omówić ostatnią notę rządu radzieckiego w sprawie traktatu pokojowego z Niemcami i opracować projekt wspólnego odpowiedzi.

Jak wynika z komunikatu agencji France Presse, rząd St. Zjednoczonych zamierza nadal prowadzić politykę rozbicia Niemiec i uzbrajania Europy zach. Wymiana not między państwami zach. a Zw. Radzieckim nie powinna — zdaniem rządu amery-

kańskiego — hamować rokowań na temat porozumienia w sprawie „europejskiej wspólnoty obronnej”. Przeciwnie, Amerykanie użyją wszystkich swych wpływów, aby jak najszybciej osiągnąć porozumienie w tej sprawie.

BERLIN (PAP). Niemiecka prasa demokratyczna ogłasza liczne komentarze na temat noty rządu radzieckiego do mocarstw zach. w sprawie traktatu pokojowego z Niemcami.

Dziennik „Neues Deutschland” podkreśla, że po ogłoszeniu nowej noty radzieckiej wzrost w Niemczech ruch na rzecz zawarcia sprawiedliwego traktatu pokojowego.

Naród niemiecki domaga się wszczęcia rokowań przez przedstawicieli czterech mocarstw na podstawie propozycji radzieckich oraz przeprowadzenia wolnych wyborów do ogólnoniemieckiego zgromadzenia narodowego.

„Polacy — ciągnie tuba Watykanu — odrzucali stare dzieje z okresu średniowiecza, kiedy to ziemię wchodziły w skład państwa polskiego za dynastii Piastów...”

...i kiedy, dodajmy, Stolica Apostolska robiła wszystko, aby te ziemie w skład państwa polskiego wchodziły przestają.

Ale się, o „Popolo”, czasy zmieniły, zmieniły, zmieniły!

Mimo średniowiecza, i mimo wiek czarnych i brunatnych koszuł, gdy Watykan nakazywał biskupom niemieckim składać przysięgę na wierność Adolfowi Hitlerowi, a polokozera biskup gdański Splet, którego usuniecie z „państwa Danzig” po dziś dzień opłakuje „Rocznik Pontyfikalny” na rok 1952, nakazywał we wrześniu 1939 roku modlić się za fudrera, za jego waleczną armię oraz za jej „okrety i samoloty znajdujące się w podróży...” W sejmowej śmierci i zniszczeniu podróży nad Polską.

Dlatego też z całym należnym szacunkiem ośmielmy się stwierdzić, iż Watykan w swej, poza wszelkie granice posuniętej zgodności z polityką bankierów amerykańskich i niemieckich — myli się zasadniczo i głęboko.

Jak tego dowodzi dobitnie dzieło nowożytnie i najnowsze — Watykan uparcie stawiał na sily przeszłości, na sily skazane przez historię. I czyni to nadal.

SLAW

Na dziedzicu 5 Instytutów chemicznych w Warszawie, zgromadzili się pracownicy naukowcy, technicy i administracyjni.

„Instytut Farmacji zrealizował już 4 zobowiązania. 14 innych długoterminowych jest w trakcie pełnej realizacji”, „Instytut Chemii Ogólnej z 84 podjętych zobowiązań wykonał już 24” — składali meldunki pracownicy naukowcy i technicy poszczególnych instytutów. Podejmowano jednocześnie nowe zobowiązania. M. in. w Instytucie Chemii Farmaceutycznej zespoły mgr Wolff i inż. Smolńskiego zobowiązały się do 1 czerwca wyprodukować 2 nowe cenne leki.

Capstrzyki młodzieży w Warszawie

17 bm. wieczorem na ulice Warszawy wyruszyły barwne pochody młodych robotników, uczniów, studentów, żołnierzy i junaków.

Serdecznie przyjmowali mieszkańcy stolicy maszerującą wzdłuż ulic Marzaskowskiej, Al. Stalina i Al. Jerozolimskich młodzież Śródmieścia. W pierwszych szeregach króczyli budowniczo najpiękniejszej dzielnicy Warszawy — MDM. Nad głowami maszerujących na czele pochodu widniał wielki transparent z napisem „Niech żyje Prezydent RP Bolesław Bierut, przyjaciel i opiekun młodzieży”.

W dalszych szeregach króczyła młodzież ze szkół podstawowych i studentów Politechniki Warszawskiej i Państwowej Wyższej Szkoły Pedagogicznej.

Listy do Prezydenta Bieruta

Podajemy kolejny wykaz listów z zobowiązaniami i życzeniami, napływającymi do Prezydenta RP Bolesława Bieruta z okazji 60 rocznicy Jego urodzin.

Szkola TPD Nr 11 z Zabrze, Szkoła Podstawowa Nr 3 z Szopienic, Dzieci ze świetlicy Społeczności w Janowie, Szkoła Cwiczeń z Mogiły, Szkoła Podstawowa ze Starej Huty, Kolo ZMP z Gliwie, Okręgowa Zarząd Kln z Białogostku, Zakładowa Organizacja Związkowa przy Technikum Rolnym w Kłuczborku, Pracownicy Liceum i Szkoły w Oleśnie, Drużyna Harcerska im. Wasilewskiej przy Szkole Podstawowej Nr 7 we Wrocławiu, II Miejska Konferencja ZMP w Będzinie, Szkoła Podstawowa z Baczowa, Szkoła Podstawowa z Olszanki, Szkoła Podstawowa Nr 17 z Zabrze, Kolo ZMP przy Technikum Finansowym w Nowym Sączu, Szkoła Podstawowa Nr 13 w Zabrzu, Zasadnicza Szkoła Metalowa - Budowlana w Strzelcach Opolskich, Powiatowy Złot Harcerzy w Lipnie, Szkoła Podstawowa Nr 2 w Szczecinie, Szkoła TPD w Kędzierzynie, Szkoła Podstawowa w Dąbrowicy, Szkoła Podstawowa Nr 13 w Sosnowcu, Szkoła Podstawowa Nr 4 w Będzinie, Szkoła Podstawowa w Rakach, Szkoła Podstawowa w Grabowie, Szkoła Ogólnokształcąca w Zawadach Dworskich, Szkoła Podstawowa w Rzępcu, Szkoła Podstawowa w Jastrzężu, Szkoła Podstawowa w Orłowie, Szkoła TPD Nr 1 w Łodzi, Szkoła Podstawowa w Rososze, Szkoła Podstawowa Nr 4 w Dąbrowie Górniczej, Technikum Finansowe Min. Finansów w Tomaszowie, Szkoła Podstawowa w Świebodzinie, Centralna Szkoła Dzielnicy Związkowych w Warszawie, Szkoła Podstawowa Nr 4 w Zdunskiej Woli, Szkoła Podstawowa w Pionawach, Szkoła

Podstawowa w Biedrycach, Szkoła Podstawowa w Drażdewie Nowego, Drużyna Harcerska przy Szkole Podstawowej w Pienicach, Szkoła Podstawowa w Klimkach, Szkoła Podstawowa w Nowej Wsi, Szkoła Podstawowa w Młynarach, Szkoła Ogólnokształcąca st. licealnego w Krasnosielcu, Szkoła TPD w Będzinie, Politechnika Łódzka I r. Wydziału Mechanicznego Politechniki Łódzkiej, grupa studencka pojazdów szynowych i maszyn napływowych II roku Wydziału Mechanicznego Politechniki Łódzkiej, ZMP przy VI Kola II roku Wydziału Mechanicznego Politechniki Łódzkiej, Szkoła Podstawowa Nr 18 we Wrocławiu, Szkoła Podstawowa Nr 1 w Dąbrowie Tarnowskiej, Liceum Wychowawczy Przedszkoli TPD w Opole, Szkoła Podstawowa Nr 4 w Będzinie, Szkoła Ogólnokształcąca w Nałęczynie, Szkoła Podstawowa w Wielganie, Szkoła Podstawowa w Brzesku, Drużyna harcerska przy Szkole Podstawowej w Złotym, Szkoła Podstawowa w Raibie, Studium Przygotowawcze do Szkoły Wyższej w Szczecinie, Szkoła Podstawowa w Gliżach, Szkoła Podstawowa w Łubaszowie, Szkoła Podstawowa w Staszczach Małych, Technikum Mechaniczne w Kłuczborku, Zakładowa Organizacja Związkowa przy Szkole Podstawowej w Szczekocinach, Technikum Elektrycznym, PGR Wieleśszew rezerwu Jabłonna, Szkoła Podstawowa Nr 122 w Warszawie, Szkoła Podstawowa w Kędzierzynie, Szkoła Podstawowa w Górnicy, Szkoła Podstawowa w Skwierzynie, harza ze Szkoły Podstawowej w Fiechlichach, Technikum, Szkoła Podstawowa w Radym, Szkoła Podstawowa w Katowicach, Szkoła Podstawowa Nr 1 w Jangrocie, Gmina Rada Narodowa w Kłwiciach, GRN w Krasowie, GRN w Cłażewie, Zasadnicza Szkoła Metalowa - Budowlana w Strzelcach Opolskich, Szkoła Podstawowa w Strzelcu, Szkoła Podstawowa w Zdunskiej Woli, Szkoła Podstawowa w Pionawach, Szkoła

Anglia proponuje przymierze z odwetowymi Niemcami „Gwarancje” brytyjskie przyspieszą utworzenie t.zw. armii europejskiej

LONDYN (PAP). — 16 bm. rząd angielski podał oficjalnie do wiadomości, że gotów jest zawrzeć pakt z Niemcami, który ma być w skład Francji, Włoch, Belgii, Holandii. Jednocześnie ogłoszono „Białą Księgę” dla tych krajów.

„Biała Księga” stwierdza, że Anglia gotowa jest udzielić „wszelkiej pomocy wojskowej lub innej każdemu z tych krajów w wypadku, jeśli którykolwiek spośród nich zostanie zaatakowany w okresie kiedy W. Brytania jest członkiem sojuszu północno-atlantycznego”. Ze swej strony Francja, Włochy, Belgia, Holandia, Luksemburg i Niemcy zach. mają podjąć analogiczne zobowiązania w stosunku do Anglii.

„Omawiając ten projektowany „układ wzajemnej pomocy”, „Times” pisze m. in.:

„Porozumienie to, tak samo jak porozumienie w sprawie „europejskiej wspólnoty obronnej”, jest próbą skłonienia Francuzów do wyrażenia zgody na to, aby Niemcy wzięły udział w obronie Europy zach.”

Jak więc wynika z komentarza dziennika „Times”, „gwarancje”

angielski podał oficjalnie do wiadomości, że gotów jest zawrzeć pakt z Niemcami, który ma być w skład Francji, Włoch, Belgii, Holandii. Jednocześnie ogłoszono „Białą Księgę” dla tych krajów.

„Biała Księga” stwierdza, że Anglia gotowa jest udzielić „wszelkiej pomocy wojskowej lub innej każdemu z tych krajów w wypadku, jeśli którykolwiek spośród nich zostanie zaatakowany w okresie kiedy W. Brytania jest członkiem sojuszu północno-atlantycznego”.

Ze swej strony Francja, Włochy, Belgia, Holandia, Luksemburg i Niemcy zach. mają podjąć analogiczne zobowiązania w stosunku do Anglii.

„Omawiając ten projektowany „układ wzajemnej pomocy”, „Times” pisze m. in.:

„Porozumienie to, tak samo jak porozumienie w sprawie „europejskiej wspólnoty obronnej”, jest próbą skłonienia Francuzów do wyrażenia zgody na to, aby Niemcy wzięły udział w obronie Europy zach.”

Jak więc wynika z komentarza dziennika „Times”, „gwarancje”

angielski podał oficjalnie do wiadomości, że gotów jest zawrzeć pakt z Niemcami, który ma być w skład Francji, Włoch, Belgii, Holandii. Jednocześnie ogłoszono „Białą Księgę” dla tych krajów.

„Biała Księga” stwierdza, że Anglia gotowa jest udzielić „wszelkiej pomocy wojskowej lub innej każdemu z tych krajów w wypadku, jeśli którykolwiek spośród nich zostanie zaatakowany w okresie kiedy W. Brytania jest członkiem sojuszu północno-atlantycznego”.

Ze swej strony Francja, Włochy, Belgia, Holandia, Luksemburg i Niemcy zach. mają podjąć analogiczne zobowiązania w stosunku do Anglii.

„Omawiając ten projektowany „układ wzajemnej pomocy”, „Times” pisze m. in.:

„Porozumienie to, tak samo jak porozumienie w sprawie „europejskiej wspólnoty obronnej”, jest próbą skłonienia Francuzów do wyrażenia zgody na to, aby Niemcy wzięły udział w obronie Europy zach.”

Jak więc wynika z komentarza dziennika „Times”, „gwarancje”

angielski podał oficjalnie do wiadomości, że gotów jest zawrzeć pakt z Niemcami, który ma być w skład Francji, Włoch, Belgii, Holandii. Jednocześnie ogłoszono „Białą Księgę” dla tych krajów.

„Biała Księga” stwierdza, że Anglia gotowa jest udzielić „wszelkiej pomocy wojskowej lub innej każdemu z tych krajów w wypadku, jeśli którykolwiek spośród nich zostanie zaatakowany w okresie kiedy W. Brytania jest członkiem sojuszu północno-atlantycznego”.

Ze swej strony Francja, Włochy, Belgia, Holandia, Luksemburg i Niemcy zach. mają podjąć analogiczne zobowiązania w stosunku do Anglii.

„Omawiając ten projektowany „układ wzajemnej pomocy”, „Times” pisze m. in.:

„Porozumienie to, tak samo jak porozumienie w sprawie „europejskiej wspólnoty obronnej”, jest próbą skłonienia Francuzów do wyrażenia zgody na to, aby Niemcy wzięły udział w obronie Europy zach.”

Jak więc wynika z komentarza dziennika „Times”, „gwarancje”

angielski podał oficjalnie do wiadomości, że gotów jest zawrzeć pakt z Niemcami, który ma być w skład Francji, Włoch, Belgii, Holandii. Jednocześnie ogłoszono „Białą Księgę” dla tych krajów.

„Biała Księga” stwierdza, że Anglia gotowa jest udzielić „wszelkiej pomocy wojskowej lub innej każdemu z tych krajów w wypadku, jeśli którykolwiek spośród nich zostanie zaatakowany w okresie kiedy W. Brytania jest członkiem sojuszu północno-atlantycznego”.

Ze swej strony Francja, Włochy, Belgia, Holandia, Luksemburg i Niemcy zach. mają podjąć analogiczne zobowiązania w stosunku do Anglii.

i że porozumienie w tej sprawie zostanie najprawdopodobniej zawarte w najbliższych tygodniach.

PARYŻ (PAP). — Omawiając deklarację rządu brytyjskiego, polski „Ludzie” zaznacza, że po-nieważ Francja, Holandia, Belgia i Luksemburg należą do paktu atlantyckiego i ponadto zawarły z W. Brytanią tzw. „pakt brukselski”, a Włochy należą do paktu atlantyckiego, nowa gwarancja rządu angielskiego dotyczy przede wszystkim Niemiec zach.

Dziennik „Humanité” podkreśla, iż „gwarancje” angielskie zawarte w tzw. „Białej Księdze” niczego w istocie rzeczy nie gwarantują.

Gwarancje te nie bronią Francji przed niebezpieczeństwem odrodzenia zachodnio-niemieckiego Wehrmachtu, a zwłaszcza przed niebezpieczeństwem, że Wehrmacht ten może weciągnąć Francję do odwetowej wojny. Przeciwnie, ogłoszenie tych pseudo-gwarancji pozwoli przyspieszyć utworzenie tzw. „armii europejskiej”. Te pseudo-gwarancje mają więc jedynie na celu przypiszenie włączenia Niemiec zach. do systemu atlantyckiego.

Lotniska Trizonit bazami wojskowymi

BERLIN (PAP). — Biuro prasowe wysokiego komisarza USA M. Cloy'a ogłosiło komunikat zapowiadający szybkie przekształcenie w bazy wojskowe wszystkich lotnisk zachodnio-niemieckich. W ten sposób ma rozpocząć się realizacja planu ustalonych w śróde podczas narady Adenauera z wysokim komisarzem mocarstw zach., przewidujących wstąpienie w życie niektórych postanowień „układu ogólnego” jeszcze przed jego ratyfikacją.

Pierwszym krokiem w kierunku militarystyki wszystkich lotnisk zachodnich Niemiec ma być budowa odpowiednich urządzeń wojskowych. Do zakładania takich urządzeń przystąpią już na lotnisku pod Stuttgartem.

W PRZEDDZIENIE posiedzenia Rady Bezpieczeństwa, na którym zdecydowano być miała sprawa Tunisu, na wielkim wiecu w New Delhi zabrał głos premier Indii Nehru. Do brzeżnych nastrojów mas hinduskie, ten burzujący polityk oświadczył:

„Gdyby ONZ odmówił miała rozpatrzenia sprawy tureckiej, krok taki wywołałby katastrofę dla ONZ następną w Atryi i Azji”.

Mocarstwa kapitalistyczne nie liczyły się jednak z tą przestroga i unieśliwili Radzie Bezpieczeństwa wpisanie skargi w sprawie Tunisu na porządek dzienny. Nastąpił przy tym charakterystyczny podział ról. Rząd francuski — oskarżony o stosowanie gwałtu i przemocy przeciwko 3-milionowej ludności Tunisu, oskarżony o pogwałcenie układu w sprawie „protekturatu” w Tunisie — głosował przeciw rozpoznaniu skargi. Wbrew podstawowej zasadzie prawnej, że oskarżony nie może być własnym sędzią, delegat francuski stwierdził, że „sprawa Tunisu — to wewnętrzna sprawa Francji”.

Solidaryzował się z nim delegat rządu brytyjskiego. Nic w tym dziwnego: przecież rząd ten postępuje w Egipcie i Sudanie, na Malajach czy na Złotym Wybrzeżu dokładnie tak samo, jak rząd francuski w Tunisie, Maroko czy Vietnamie.

Delegat USA i trzech satelitów amerykańskich (Holandii, Turcji i Grecji) wstrzymali się od głosowania. Wstrzymali się, bo wiedzieli, że to

wystarczy, by utracić skargę tuniską. Wstrzymali się, bo deklamacja o swym postawie rzekomo antykolonialnej nie chcieli wręcz głosić przed skardze Tunisu. Ta obłuda nikną jednak nie wprowadzić w błąd. Nawet burzujące amerykańskie Stowarzyszenie Przyjaciół ONZ potępiło rząd USA za „złamanie tradycyjnych zasad, że wszelkie sporne kwestie powinny być dyskutowane na forum ONZ”.

Naród tuniski dobrze zapamiętał, jak ustosunkowali się do jego skarg przedstawiciele mocarstw imperialistycznych. I dobrze zapamięta, że delegat Związku Radzieckiego potępił francuskie rządy terroru w Tunisie i zażądał wpisania skargi na porządek dzienny Rady Bezpieczeństwa.

We wspomnianym wstępnie przemówieniu premier Nehru przypomniał, że zasady ONZ już raz zostały naruszone przez niedopuszczenie przedstawicieli Chin Ludowych. Zdaniem Nehru Organizacja Narodów Zjednoczonych „spotka los Ligi Narodów”. Haniebne głosowanie w sprawie Tunisu jest dalszym krokiem w drodze, która zaprowadzi Ligę Narodów do niesławnej kochi.

Głosowanie to, mające pośrednio usankcjonować krwawe rządy francuskie w Tunisie, wywoła na całym świecie powszechne oburzenie. Narady Afryki i Azji odpowiedzą na to wzniesieniem walki o wolność.

Zwycięska walka Bolesława Bieruta

NIE może być wolny naród, uciskający inne narody. Klasa robotnicza nie może wyzwolić siebie, nie zrywając zarazem wszelkich form ucisku — zarówno społecznego jak i narodowego.

Tę prawdę, sformułowaną przez twórców naukowego socjalizmu, a wyrosłą z wieków walki uciskanych i wyzyskiwanych; tę prawdę, opartą na międzynarodowej solidarności ludzi pracy całego świata; tę prawdę spajającą umiłowanie ziemi ojczystej i kultury narodowej z szacunkiem dla ojczyzny i kultury każdego innego

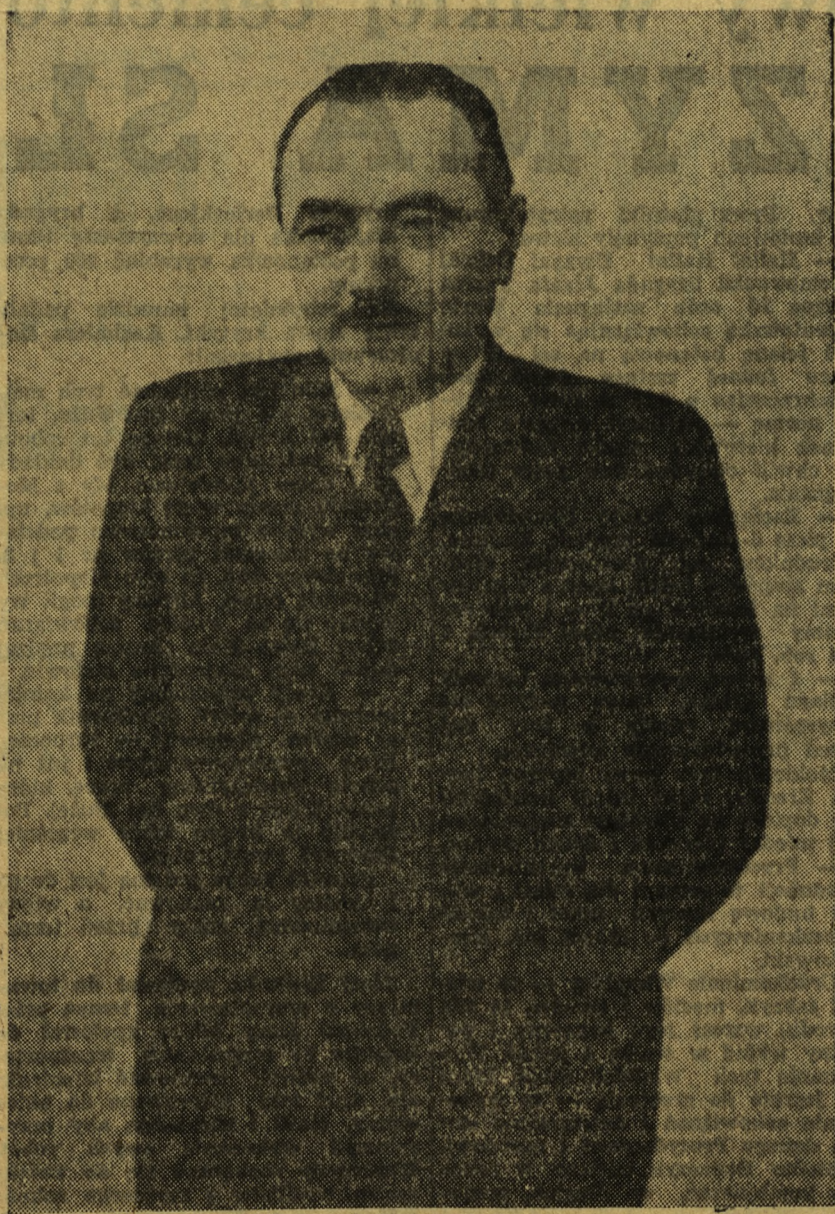
„Czułość rewolucyjna nie ma nic wspólnego z traktowaniem w ogóle specjalistów jako wyrazicieli obcej klasowo ideologii. Tę osobę postawia nie ma też nic wspólnego z polityką i stosunkami naszej partii do inteligencji pracującej i do kierowniczej kadry inteligencji technicznej. Większa część tej kadry zajmuje wiele odpowiedzialnych stanowisk w naszym przemyśle socjalistycznym, wypełniając swe zadania w większości wypadków nader owocnie. Najbardziej przodującą część tej inteligencji kroczy uczucie i z najgłębszym przekonaniem w naszych szeregach partyjnych wraz z całą klasą robotniczą, pod sztandarami walki o socjalizm. Trzeba jeszcze mocniej związać najcenniejszą część inteligencji technicznej z naszą partią”.

(Z przemówienia na II Woj. Konferencji PZPR w Katowicach, 10 lipca 1950 r.).

go narodu; tę prawdę braterstwa i pokoju, patriotyzmu i internacjonalizmu proletariackiego przeciwstawia socjalizm nacjonalizmowi burżuazji. Zaborczemu, nigdy niesytemu cudzych ziem, wojen, krwi, cierpienia nacjonalizmowi. Nacjonalizmowi, który jest narzędziem panowania wyzyskiwaczy każdej narodowości. Nacjonalizmowi niosącemu śmierć i zniszczenie wszystkim narodom — nie wyłączając tych, które się obiedem nacjonalistycznym pozwolą spać i opętać. Jak to widziliśmy w czasie I i II wojny światowej na przykładzie narodu niemieckiego.

W życiu i działalności Bolesława Bieruta; w walce, która jest treścią życia i działalności umiłowanego przywódcy polskiej klasy robotniczej i chorążego Polski Ludowej — spłoty się nierozdzielnie płomienny patriotyzm i głęboki internacjonalizm proletariacki.

Młody chłopiec w carskiej szkole, realizujący politykę nacjonalistyczną rosyjskich zaborców-kolonizatorów, niszczy na znak protestu portret cara — symbol ucisku narodowego. Ten młody chłopiec, syn matornego chłopca lubelskiego, sam robotnik, który stanie się wodzem i nauczycielem polskiej klasy robotniczej i narodu polskiego — dostrzega już wtedy, dzięki nieomylnemu instynktowi klasowemu wkrótce wspartemu rozległą wiedzą marksistowską, jedyną prawdziwą drogę, wiedzącą do wolności. Narodowej i społecznej. I nieustraszenie głosić będzie Bolesław Bierut, iż więzienie, w jakie zamknięty został naród polski przez trzech zaborców oraz rodzimą Targowicę, runąć może jedynie pod naporem bojowej solidarności ludu pol-

Fot. Wł. Sawony

skiej: panowie Pinay, de Gasperi, Mikołajczykowie i Andersowie, którzy tak długo szermowali zatrutą bronią nacjonalizmu, dziś na wysiłki wyprowadzając swe kraje społce amerykańskich i hitlerowskich magnatów finansowych, głoszą, iż idee niezależności narodowej należy schować do lamusa. Dziś ci panowie bez wstydu swą zdradę narodową przykrywają frazesami o „zjednoczonej Europie”. Tą kosmopolityczną gumą do żucia wyrobu amerykańskiego chciałaby zdradziecka burżuazja nakarmić narody, które walkę o nie zależność narodową łączą z walką o wolność społeczną, które coraz jaśniej widzą więź między patriotyzmem a internacjonalizmem.

„Imperializm usiłuje zburzyć wszelką samodzielność i niepodległość narodów małych i podporządkować je celom polityki imperialistycznej. Dla tego celu propaguje dziś teorię kosmopolityzmu, tzn. wszechwładzy oligarchii imperialistycznej nad potrzebami i interesami podległych jej narodów. Socjalizm wydobyla i rozwija specyficzne cechy jakościowe, wszelkie właściwości i wartości kulturalne narodów zarówno wielkich jak małych, aby pomnażać i wzbogacać wspólną skarbnicę kultury ogólnoludzkiej. Idea łącząca narody socjalistyczne i narody uciskane, jak również masy pracujące całego świata — jest internacjonalizm, tzn. braterstwo i współdziałanie wolnych narodów w walce o usunięcie przemocy imperialistycznej, o całkowite wyzwolenie wszystkich uciskanych narodów — w celu zabezpieczenia ich najpełniejszego wkładu w skarbnicę kultury ogólnoludzkiej”.

— powiedział Bolesław Bierut, przemawiając w dniu 21.XII.1949 z okazji 70-lecia urodzin Stalina.

ŁĄCZĄC w sobie gorący patriotyzm i internacjonalizm polskiej klasy robotniczej, uzbrojony w niezawodną naukę marksizmu-leninizmu — Bolesław Bierut niezwykle przenikliwie zanalizował w 1948 roku nacjonalistyczną i kontrewolucyjną treść gomulkiowszczyzny. Stwierdziwszy uderzające podobieństwo prawniczo-nacjonalistycznego odchylenia Gomulki do titowskiej, dziś już całkowicie obnażonej zdrady socjalizmu i interesów narodowych Jugosławii — przywódcą polskiej klasy robotniczej dał głęboką i zarazem lapidarną definicję nacjonalizmu:

„Treścią klasową zarówno oportunistyczną jak nacjonalizmu jest tak czy inna postać ugody lub zbliżenia z burżuazją”.

Wystarczy dziś spojrzeć na Jugosławie, by stwierdzić, dokąd tego rodzaju ugoda prowadzi...

Zwalczając z całą konsekwencją nacjonalizm — to zatrute narzędzie nacisku ideologicznego klas wyższych na proletariat — Bolesław Bierut, twórca Frontu Narodowego w walce z okupantem i przewodniczący KRN, przewodził wielkiemu dziełu zjednoczenia i przekształcenia narodu polskiego w naród socjalistyczny, powołuje do życia i zespala Front Narodowy w walce o pokój i Plan Sześcioletni, budzi i hartuje energię narodu budującego, na prze-kór trudnościom, Polskę, o której marzyły pokolenia najsłabszych i słabszych bojowników ludu tej ziemi: Polskę socjalistyczną.

Ile żaru bije ze słów orędzia noworocznego Prezydenta RP, Bolesława Bieruta:

„Nie nie może dać więcej radości, jak karczowanie z ziemi polskiej starej spuścizny nędzy i ciemnoty, jak budowanie nowych miast i portów, nowych hut i fabryk, które nie są źródłem zysków dla garstki kapitalistów, lecz są własnością ludu pracującego, rejonami jego rosnącego dobrobytu.

Czyż każdemu z nas nie rośnie serce na widok dziesiątków i setek tysięcy młodziaków — dawniej skazanej na beznadziejną wegetację — dziś zaludniającej nasze fabryki maszyn i samochodów, nasze tkalnie i cementownie, prowadzące nasze koleje i statki dalekomorskie.

Czyż każdemu z nas nie rośnie serce na widok dziesiątków i setek tysięcy naszej młodzieży, śpiącej do naszych szkół i liceów, politechnik i uniwersytetów, których podwoje były dla niej dawniej zamknięte na trzy spusty.

Świadomość tego dodaje nam nowych sił w naszej codziennej pracy, pozwala zrozumieć i przetrwać nieuniknione trudności przejściowe, trudności związane z szybkim i z konieczności nierównomiernym wzrostem naszej gospodarki narodowej”.

Optymizm, który wypełnia te słowa, plynie z bezmiernego umiłowania kraju ojczystego, a również i z poczucia braterskiej spójni internacjonalizmu: z „idei łączącej narody socjalistyczne i narody uciskane, jak również masy pracujące całego świata”. Z idei sojuszu i braterskiej przyjaźni Polski budującej socjalizm z Krajem Zwycięskiego Socjalizmu. Z idei, która stała się rzeczywistością, bo ten sojusz i przyjaźń są „najpoważniejszą rejonami postępu i niepodległości Polski”.

I to właśnie, że ta idea stała się rzeczywistością, jest jednym z największych zwycięstw patrioty i internacjonalisty Bolesława Bieruta.

BOLESŁAW WÓJCICKI

DZIĘKI TOBIE — PREZYDENCIE

Do Kancelarii Cywilnej Prezydenta przybywa dziennie po kilka tysięcy listów. Życzenia przysyłają zakłady pracy, spółdzielnie produkcyjne i poszczególni obywatele. Poniżej zamieszczamy kilka z tych listów:

Wam zawdzięczam

swój awans

Towarzyszu Prezydencie!

Ja jako przedstawiciel młodszego pokolenia znam tylko z opowiadań starszych ciężkie życie klasy robotniczej w Polsce sanacyjnej. Mój ojciec Antoni Trzaskoś pracował ciężko w kopalni nafty w Borysławiu. Następnie z powodu redukcji zostaje zwolniony, wyjeżdża do Drobobycza, gdzie pracuje jako robotnik sezonowy. Za udział w strajku w 1926 r. zostaje zwolniony z pracy.

Dziś żyję w innych warunkach. Ja osobiście zawdzięczam Wam, Towarzyszu Prezydencie, że z prostego robotnika awansowałem na wice-dyrektora szpitala powiatowego w Jasle. Przesyłam Wam, drogi Prezydencie, najgorętsze i szczerze życzenia długich lat życia w zdrowiu i owocnej pracy dla dobra Polski Socjalistycznej.

Władysław Trzaskoś
wice-dyrektor szpitala pow.
w Jasle.

Nie chcę pozostać w tyle

Czytam gazety i słucham radia i widzę, że cały naród żyje uroczystością 60 rocznicy Twych urodzin. Ja nie chcę pozostać w tyle od innych, którzy zobowiązują się oszczędnie pracować i rocznie Twych urodzin.

Ja jako falcer maszynowy zobowiązuję się do jak najdokładniejszego wykonywania swej czynności i postanawiam zupełnie wyeliminować uszkodzenia na skórkach, które fałcuję, jak i również pracę swą, którą mam wykonać w 6 dniach — to wykonam ją w 5 dni, a szósty dzień tygodnia poświęcę na dokładne przejrzanie mojej maszyny. Jestem dumny z tego, że moje skromne zobowiązanie

nie będzie skromną cegiełką do budowy dzieła naszej ukończonej Rzeczypospolitej Ludowej.

Władysław Kamiński
Lubelskie Zakłady Garbarskie

Wychowam dobruch

hutników

Towarzyszu Prezydencie!

Aby uczcić ten dzień uroczysty dla nas, ja, niżej podpisany, zobowiązuje się wychować ZMP-owców na dobrych hutników i wytaplaczy i cały zespół pieca obsadzić ZMP-owcami, ponieważ do tego czasu piec obsadzony jest tylko na jedną zmianę. Mocno wierzymy, że przekazując swoje długoletnie doświadczenia w pracy młodemu pokoleniu przyczynimy się do wcześniejszego wykonania planu 6-letniego.

Nikita Kleczko
majster stalowni martenowskiej
huty „Ostrowiec”.

Nie potrzebuję emigrować

Drogi Towarzyszu!

Jestem dumny z tego, że mogę Wam, drogi Towarzyszu, zameldować, że oddział nasz już od szeregu miesięcy wykonuje plan produkcyjny, przez co wysunął się na czołowe miejsce naszej kopalni. A to dzięki ofiarnej postawie brygad Pogorzelskiego i Michała.

Dzięki Tobie, Towarzyszu Prezydencie, nie potrzebuję więcej emigrować za granicę za kawałkiem chleba i znieść upokorzenia od międzynarodowego kapitału, jak to było przed wojną. Żyję nam długie lata, prowadzą nas do zwycięstwa, którym jest socjalizm.

Alfons Migasik
sztygar kopalni „Mieszkó”.

skiego z siłami rewolucyjnymi w mocarstwach zaborczych, przede wszystkim zaś — z rewolucyjnym proletariatem Rosji. Ta solidarność przyniesie Polsce wolność, a nie stawka na ten czy inny imperializm — cesarsko-rosyjski, cesarsko-niemiecki czy cesarsko-austriacki — ani współpraca z którymkolwiek z nich. Współpraca zalecana i praktykowana przez burżuazję i obszarnictwo polskie oraz przez agencję burżuazji, prawnicowo kierownictwo PPS. Burżuazjy i prawnicowo-pepsowskiej nacjonalizm zwalcza Bolesław Bierut z całą siłą swego głębokiego patriotyzmu. I wskazuje, że nacjonalizm jest dymną zasłoną, za którą kryje się polityka zdrady narodowej. Cyniczna polityka przymierza z obcymi imperialistami, w celu zdławienia narodowo-wyzwoleńczego ruchu polskich mas ludowych.

„Burżuazja usiłuje podporządkować sobie głębokie prądy patriotyczne, wyrastające z samych mas i przybierające charakter rewolucyjny, po to, aby skierować je w łozysko nacjonalistyczne. Objęcie bowiem przez proletariat kierownictwa w walce narodowo-wyzwoleńczej i tym samym nadanie jej ostrza klasowego godziłoby w podstawowe interesy burżuazji. Dlatego też hasłem solidarnej walki sił postępowo-rewolucyjnych, tak na terenie Polski, jak i mocarstw zaborczych, przeciw wspólnym ciemiężcyłom, — przeciwstawia burżuazja orientację na jedno z państw zaborczych”.

— powie Bolesław Bierut w grudniu 1948 r., na Kongresie Zjednoczeniowym, przeprowadzając głęboką

analizę historii polskiego ruchu robotniczego i walk o niepodległość. W istocie, dzieje lat 1860—1914, okres międzywojenny 1918—1939, okres II wojny światowej i lata powojenne wykazały i dobitnie potwierdziły prawdę zasadniczą historii naszego kraju, iż niepodległość Polski związana jest nierozdzielnie z walką o władzę ludu, z walką o socjalizm oraz ze zwycięstwem sił postępowo-rewolucyjnych poza Polską i sojuszem Polski z tymi siłami.

ROZUMIAŁ w pełni ten związek historyczny, że podstawową prawdę dziejów Polski Bolesław Bierut, kiedy z ogromną radością i nadzieją witał zwycięstwo Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej i powstanie pierwszego w świecie państwa robotników i chłopów. Państwa, które od razu przekreśliło akty zaboru i uznało całkowite prawo Polski do niepodległego bytu.

W odpowiedzi, kondotier kapitału zagranicznego i rodzimego, Piłsudski napadł na Związek Radziecki, sprzymierzając się z carskimi generałami Wranglem i Denikinem, którzy nie kryli nawet, iż dążą do ujarznienia Polski. Takim był i takim pozostał nacjonalizm polskiej burżuazji. Dziś ściśle się on u najmłodszych stóp amerykańskich wskrzesiła niehitlerowskiego Wehrmachtu, amerykańskich wspólników śmiertelnego wroga narodu polskiego — niemieckiego imperializmu i nacjonalizmu. Niemieckiego imperializmu i nacjonalizmu, bredzącego — ustami Adenauera, Schumachera, Hallsteina — o rozpozuciu wojny „nad Wisłą i Niemnem” — o wprowadzeniu „nowego ładu” w Polsce i Europie wschodniej, „aż po Ural”.

I zjawisko niezmienne charakterystyczne nie tylko dla burżuazji pol-

nie — czy to nie będzie zbyt trudne?”

W ostatnim dniu Zjazdu nowowybrany Zarząd Główny udał się do Belwederu, aby podzielić się z Prezydentem wynikami obrad. Było bardzo ciepło, czwercowy wieczór, tłumy ludzi w Alejach, miasto otrzymało pierwszą wieść o wybuchu wojny w Korei. Byłsiem zmęczony po kilkudniowej dyskusji, nie starczyło już czasu, by się przebrać, przysiadłszy w łóżku, pomyślałem marynarkach.

Przy stole toczyła się pogawędka na tematy literackie. Prezydent interesował się przebiegiem Zjazdu i działalnością naszego Związku. Siedział dość daleko, ale po drugiej stronie stołu, tak że wraz z moim sąsiadem, Mieczysławem Jastrunem, mogliśmy nie uornić z rozmowy i widzieć twarz Prezydenta, dobrze znaną z portretów twarz o przyjemnym uśmiechu.

Było to już chyba pod koniec przyjęcia, gdy rozmowa przeszła na indywidualne trudności pisarskie, ich rozmaite przyczyny i objawy, na perspektywy dotarcia do masowego czytelnika. Nadstawiłem uszu, to przecieży były moje sprawy i troski. Zastawiony pisarz starszego pokolenia przedstawiał właśnie Prezydentowi swą osobistą problematykę pracy literackiej i opisując związane z nią kłopoty napomknął o surowych wymaganiach, może zbyt surowych wobec pisarzy starszych, którzy nie łatwo nadążają za nowymi postulatami. „Mamy stokród większe trudności niż inni, młodszy, Obywatelu Prezydencie. Mamy trudności, jakich młodzi nie znają...”.

Spostrzegłem tylko uśmiech Prezydenta, nie dosłyszałem odpowiedzi.

W chwilę potem jednak usłyszałem ją, powtórną przez mojego sąsiadę: obiegła cały stół.

„Przypuszczam, że i młodzi mają trudności — odrzekł wówczas Prezydent. — Bo któż ich nie ma? A czy my — zwrócił się do jednego z członków Rządu, który siedział naprzeciw — czy my nie mamy trudności?”

✱

UPLYNĘŁO OD TEGO DNIA 2 LATA PRAWIE, ale dobrze zapamiętałem te słowa. Zdawało mi się, że Prezydent zwrócił się do mnie — do pisarza z trudnościami, który właśnie tego dnia szczególnie dotkliwie odczuwał ich ciężar; nie tak nie ciężko jak zwątpienie w sens własnych wysiłków; do mnie i nie tylko do mnie — do wszystkich, którzy przez chwilę stracili odwagę. Pomogły mi te słowa i jeśli nie powtórzono mi ich wernie, to przecież myśl w nich zawarta musiała być ta sama — na pewno ta sama.

I tę samą myśl łatwo można odczytać między wierszami życiorysu Bolesława Bieruta, w twardej, żarliwej biografii człowieka, który nie cofał się przed trudnościami i umiał je przewyżycić. Warto się uczyć tej myśli, warto ją sobie przyswajać. Warto pamiętać o tym, że człowiek, którego 60-lecie urodzin dzisiaj czcimy — dźwiga na swych ramionach twoje i moje kłopoty, wasze i nasze trudności, troski, pragnienia, nadzieje... Jest Gospodarzem naszego kraju i naszego życia, madrym i wytrwałym przywódcą w naszej walce, najbardziej niezawodnym naszym Przyjacielem i nieodstępnym Towarzyszem.

Kazimierz Brandys

JAROSŁAW IWASZKIEWICZ

LIST DO PREZYDENTA

Bo kiedy, Prezydencie, Ty dobrze wiedziałeś, Jaką trzeba iść drogą i jak nas prowadzić, Ja zbytnio zaufałem przebrzmiałej mądrości, Zmęczone oczy pasąc piękności widokiem — I olśniony tęczami, wtedy nie dostrzegłem Ugiętego pod jarzmem prostego człowieka. Ja wiem, ja teraz już dużo rozumiem I staram się zapamiętać, to co przeminęło, Nie oglądam się nawet, lecz trochę mi szkoda „Zachodów promienistych” i „róż” i „marmurów”... I widzisz, Prezydencie, mnie dzisiaj jest trudno, Ja już nie jestem młody, a iść prędko trzeba, Myślałem, że już w życiu coś niecoś zdobyłem, A tu trzeba pojmnawać wszystko od początku. Ty wiesz, że nie chwaliłem wielkich tego świata, I ten list dziś do Ciebie nie dlatego piszę, Ze stoisz w ostrym świetle niby na cokole, Wszyscy na Ciebie patrzą, wszyscy Ciebie sławią, Ale kiedy mi ciężko i kiedy się gubię, Myślę zawsze o Tobie. Wiem, że Ty tak samo Kochasz Polskę szeroką, i tych prostych ludzi, Którzy nową ojczyznę z wysiłkiem budują, I wiem, że Ty masz rację. I ta myśl o pracy Jest jak powiew wiosenny na śnieżnej równinie, Jest jak olśnienie światłem w poranek jesienny. I wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad moim piórem, Ty nad mapą ojczyzny schylony olbrzymią Oddychamy tym samym: ogromną miłością Odrodzonego świata i wiarą w człowieka.

Wiem, że Ty rozumiesz, iż los mi przeznaczył Pisać wiersze: układać słowa dla Polaków, I że więcej nie mogę nic. I że to jest także Budowa nowych rzeczy i droga do światła. I że tkacz nad warsztatem, ja nad

Czy wiecie, że...

... 76.840 chłopów Kielecczyzny z PGR-ów, spółdzielni produkcyjnych i gospodarstw indywidualnych podjęło cenne zobowiązania na czesć 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bieruta, polegające na zwiększeniu wydajności z ha, przedterminowej i ponadplanowej kontraktacji żywności, roślin przemysłowych itp.

... na 1.719 zobowiązań podjętych zespołowo przez gromady, wykonano już ponad połowę.

... w hucie „Ostrowiec” przodujący strugacz Bronisław Czyż, który dla uczczenia 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bieruta zobowiązał się wykonać przypadające nań zadania planu 6-letniego do 1 maja, zameldował o wykonaniu planu już 10 kwietnia br. Czyż wykonywał przeciętnie 370 proc. normy.

Brygady robotniczo - inżynierskie starachowickiej F. S. C. likwidują „wąskie gardła” produkcji

— Jedną z wielu form walki o plan w starachowickiej fabryce samochodów ciężarowych „Star-20”

Hufce SP

w 60 rocznicę urodzin Prezydenta

„Z okazji 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bieruta zgłaszamy się ochotniczo do brygad SP, aby tym zadokumentować nasze przywiązanie do naszej kochanej ojczyzny i Ciebie Nauczycielu młodzieży” — tak piszą w swych rezolucjach junacy z pow. opoczyńskiego: Leokadia Otwińska z gminy Topolnica, Kazimiera Czerzak, Maria Zielińska z gm. Wielka Wola.

Hufce szkolny SP przy technikum finansowym w Radomiu 60-lecie urodzin Prezydenta zobowiązał się uczcić przez posadzenie 10.000 drzewek na miejscu straconych na Firleju.

Junacy Jakubik i Siemianuk podjęli zobowiązania na sumę 3.840 zł. a Ruziński i Gawlak, Minduluk i Kudełski na sumę 1.280 zł.

Hufce szkolny przy technikum mechaniczno-elektrycznym i technikum drogowym zobowiązał się złożyć koło markistowskie, wykończyć tor przeszkód, skopać i obsadzić trawniki, wyrównać boisko sportowe.

Wartość podjętych zobowiązań przez ten hufce szkolny wynosi 165 tys. zł; udział bierze 165 junacek. (Miedz.)

Narodowy Plan Gospodarczy i budżet na 1952 r. tematem wieców poselskich w bież. roku

W najbliższą niedzielę na 12 wiecach poselskich, które odbędą się w województwie, posłowie ziemi kieleckiej omówią z wyborcami Narodowy Plan Gospodarczy i budżet na rok 1952. Ponadto tematem wieców będzie akcja siewna. Posłowie będą też omawiać uchwałę Rady o likwidacji odlogów, o pomocy sąsiedzkiej, racjonalnym wykorzystaniu maszyn rolniczych i nawozów sztucznych itp.

Na zgromadzeniach poselskich posłowie zapoznają chłopów z osiągnięciami spółdzielni produkcyjnych, mówią także będą o korzyściach jakie dają przesielenia chłopów na lepsze gospodarstwa rolne na Ziemiach Zachodnich.

Dla wiadomości rolników podajemy, że w niedzielę 20 kwietnia posel Henryk Wojciecki o godz. 14 będzie przemawiał w Obrazowie w pow. sandomierskim, posel Ryszard Obróczyka (godz. 15) w Suchej gm. Białobrzegi pow. radomski, posel Jan Zerkowski (godz. 13) w Łagowie pow. opatowski, posel Adam Zak o godz. 13 w Droźnie gm. Klów pow. opoczyński, posel Józef Chaba (g. 14) w Szczepnie pow. kielecki, posel Wilhelm Garnarczyk (godz. 13) w Świnarach gm. Pawłów pow. buski, posel Stefan Rękas (godz. 14) w gr. Biała Wielka gm. Lelewo pow. włoszczański, posel Stanisław Podrygało (godz. 14) w gr. Młnin gm.

COIGDZIE?

Radom

Teatr im. St. Zeromskiego — „Tak będzie”.

„Baltyk” — „Zagrzany Korynnny Schmidt” — prod. NRD.

Hel — „Bajka o rybaku i rybce” — prod. radzieckiej.

APTEKI

Spół. apteka nr 13 (Ślowskiego 82) i 108 (Kieles-Krauz 3).

TELEFONY

Pogotowie Ratunkowe 09

Straż Pożarna 08

Komenda MO 12-57.

WYSTAWY

Muzeum — Nowotki 12 — Wystawa „Stefan Zeromski” i „Realizm mieszczański”.

Kielce

Teatr im. St. Zeromskiego — „Trzy dzieci srebrników”.

TELEFONY

Pogotowie Ratunkowe 19 88

Straż Pożarna 11-11

Komenda MO 12-13.

Druk. RSW „PRASA” — Marszałkowska 3/5.

3-B-17407

Każda godzina droga

Załoga budowy wielkiej cementowni DOTRZYMA SŁOWA

— Nawet im marsza zagrać nie moge — martwił się kierownik studia radiowego budowy cementowni w Wierzbicy. — Zawsze to lepiej — ciągnął — jak po jakimś meldunku chłopom zagra się coś wesołego, to i ręce zwawieją się przy robocie. I właśnie teraz musiał się zepsuć adapter, kiedy brygada podjęła zobowiązania przyspieszenia prac zaciągając Warty Bierutowskie. Już we wczesnych godzinach porannych wpłynęło kilkanaście meldun-

ków. Przez głosniki zainstalowane na budowach popłynęły słowa:

— Halo! Halo! Uwaga! Dzisiaj zetemowska brygada Józefa Tusina licząca 10 osób zaciągnęła Wartę Bierutowską zobowiązując się wykonać ścianę betonową na osi „Z” w ciągu jednej zmiany 8-godzinnej, przekraczając o 9,29 m sześć. dzienną normę — skończył ogłaszać meldunek kierownik studia radiowego. Po chwili otrzymał dwa nowe zobowiązania.

— Zaciągamy Wartę Bierutowską — pisze 6-osobowa brygada Kaczora, zatrudniona przy deskowaniu, montażu szupów i belek, łącznie z gzymzami na łamiarni nr 2 — i postanawiamy wykonanie robót skrócić o 144 rob. godz.

— I znowu zobowiązanie brygady Juliana Ziętka, która podjęła się przyspieszyć roboty o trzy dni przed przewidzianym terminem.

Meldunki były coraz bardziej liczne. Zresztą, zapal załogi uwidocznili się dopiero na masowce zorganizowanej między pierwszą i drugą zmianą.

— Przedterminowe uruchomienie produkcji to cement dla miast i wsi. Na budowę nowych szkół i osiedli mieszkaniowych — mówił inż. Rzechowski.

Uruchomienie Wierzbicy — to wiecie fabryki, mostów i domów, to siła narodu, wzrost jego bogactwa i potencjał wkład w walkę o pokój. Wykonanie tych wielkich robót, które są jeszcze do zrobienia — to wykonanie zobowiązań i dotrzymanie słowa danego Prezydentowi i narodowi. Stefan Banachy odziany w robocze kombinizon, w długich, gumowych butach stanął za mównicą i pierwszy zabrał głos w dyskusji.

— Aby cementownia ruszyła przed terminem zobowiązujemy się nie dwa metry sześciennie, jak dotychczas, lecz trzy wykonywać na wykopaliskach.

Grupa Turka zameldowała o swym postanowieniu przekraczania o 6 m sześć. swej dotychczasowej normy w czasie trwania robót betonarskich. Podobnie postanowiła

brygada Derlekiego, 2 brygada Majchraka dla dotrzymywania terminu postanowiła wyrabiać 200 proc. normy.

Na robotniczej naradzie padały także słowa krytyki. Kazimierz Demiszewski stwierdził:

— Mito jest posłuchać tych meldunków, ale pracy jest dużo, termin zaś krótki, dlatego też robota mimo pośpiechu musi być dokładna i dobra jakościowo. My z Mostostalu mamy wiele kłopotów, np. zbyt wysoko zabetonowano podstawy na zbiorniki pieców nr 1 i 2. Musielimy kuć, co było niepotrzebnie strata czasu. Abyśmy mogli wywiązać się ze swoich zobowiązań załogi Beton-Stalu muszą przedrzeć nam miejsce na budowie.

— Kiedy przysłyszmy na kamieniu — mówił przewodnik pracy Stefan Słowiński — rozpoczęliśmy współzawodnictwo i już na sobotę skończyliśmy pracę, która miała trwać o dwa dni dłużej. Pozwoliło to innym także wcześniej skończyć swoją robotę.

Przecież każda godzina jest droga i musimy ją szanować, a wtedy cementownia ruszy przed terminem.

Józef Zielenka apelował do towarzyszy o przyspieszenie tempa prac. Podobnie Jerzy Miller apelował do koleżów by rozsławiali transportery, co pozwolił montować konstrukcje. Apel taki skierowano do betonarzy, cieśli i zbrojarzy, aby przyspieszyli wykonanie swych robót. Wzajemnie zachęcano się do zwiększenia wysiłków i szybszego zakończenia fragmentów poszczególnych prac.

— Ostatni okres, który dzieli nas od uruchomienia cementowni będzie najcięższy — mówił inż. Choleś. — Wiem jednak, że załoga Wierzbicy zawsze dotrzymywała słowa: jak powiedział, że wykona — to wykonała. I tym razem nie zawiedzie!

W imieniu pracowników technicznych pragnę powiedzieć, że my poświęcamy wszystkie godziny dla na-

szej drogiej sprawy, dla naszej cementowni.

Huczne oklaski setek robotników zebranych na masowce były dowodem, że jest to wspólne pragnienie i wspólna myśl wszystkich załóg, wszystkich brygad i robotników zatrudnionych przy budowie cementowni w Wierzbicy. (d)

Przyspieszą roboty w polu Wieś zaciągnęła „Warty”

Z PGR-ów i spółdzielni produkcyjnych woj. kieleckiego napływają meldunki o zaciąganiu Wart Bierutowskich. Na uroczystym zebraniu POM-u nr 218 w Busku załoga zaciągnęła Warty meldując jednocześnie o wykonaniu zobowiązań podjętych z okazji 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bieruta. W ramach Wart Bierutowskich pracownicy POM nr 218 wykonali remont 300 m. drogi oraz remont placu maszynowego o powierzchni 250 m kw.

Zameldowali już o wykonaniu swych zobowiązań podjętych w ramach Wart mechanicy G. Kumor, St. Niwiecki i St. Kolarz, którzy wyremontowali silnik spalinowy marki „S”-60. Brygada traktorzystów nr 1 spółdzielni produkcyjnej w Słupie postanowiła zakończyć akcję siewno-wiosenną w ciągu 4 dni, skracając przewidziany okres pracy w polu o 8 dni. Traktorzyści spółdzielni produkcyjnej w Słupie wezwali do przedterminowego ukończenia akcji siewno-wiosennej brygady traktorowe Kielecczyzny.

Na apel ten pierwsza odpowiedziała brygada traktorowa nr 4 spółdzielni produkcyjnej w Nizinach — postanawiając w ramach zaciągniętych Wart Bierutowskich zakończyć swą akcję siewno-wiosenną w ciągu 3 dni, skracając okres pracy w polu o 9 dni.

W Sandomierszczyźnie siewy w pełni

Chłopowie powiatu sandomierskiego rozpoczęli siew wiosenny. Pierwsi wyruszyli w pole rolnicy gminy Dwikozy, Klimontów, Jurkowiec, Samborzec, Osiek, Łonów i Tursko Wielkie.

Zakończenie akcji siewnej przewiduje się w powiecie na 23 kwietnia.

— Nasza gromada już od dawna była gotowa do siewu — mówi Stefan Orłowski z Przybysławic. — Czekaliśmy, aż ziemia obeschnie. Gdy się pogoda nie zepsuje, to już na 20 kwietnia będzie u nas po siewach.

Michał Przybysz

Przyspieszą roboty w polu Wieś zaciągnęła „Warty”

Na traktorach ozdobionych kolorowymi proporcami Wart Bierutowskich wyjechał w pole traktorzystów tych brygad. M. in. traktorzysta ST. SIKORA zobowiązał się zorać 30 ha ponad normę i zaoszczędzić w ciągu roku 100 kg paliwa. Traktorzysta A. KRZEMIEN zorać ponad plan 60 ha i zaoszczędzić 130 kg paliwa, J. ZELICHOWSKI uprawi dodatkowo 50 ha ziemi, zaoszczędzi 80 kg paliwa oraz przedłuży żywotność swojej maszyny o 20 proc. dzięki starannej opiece i konserwacji. Podobne zobowiązanie podjął traktorzysta STOLARCZYK. (T)

Chłopi jadą na Ziemię Zachodnią

Coraz więcej chłopów Kielecczyzny przesiada się na ziemię mniej zaludnioną. Na wyjazd zgłaszają się chłopcy bezrolni i małorolni, osiedlać się w województwach: kosańskim, zielonogórskim, wrocławskim i szczecińskim. Ogółem z Kielecczyzny wyjechało 105 osób z 27 rodzin chłopskich. 10 z nich osiedliło się w Państwowych Gospodarstwach Rolnych województw kosańskiego i wrocławskiego, 17 w przeszło na gospodarstwa indywidualne. Nadto do przeniesienia przygotowało się już z Kielecczyzny 30 gospodarzy.

136 rodzin zgłosiło w Pow. Radach Narodowych chęć przesielenia się. Najwięcej chłopów zgłosiło się z powiatów: buskiego, jedrzejowskiego, radomskiego, opoczyńskiego, sandomierskiego, opatowskiego, włoszczańskiego i kieleckiego. (Zi.)

Czekają na gazety

Kilka uwag pod adresem PPK „Ruch” i PKP

Jest sobota 12 kwietnia. Sklep z gazetami w Sandomierzu — Proszę o „Przekrój”. — Nie dostaliśmy jeszcze. — „Szpilki” są? — Nie ma. — „Mucha”, „Świat”, „Radio” i „Świat”? — Jeszcze nie ma.

Jedyny w Sandomierszczyźnie punkt sprzedaży gazet otrzymuje je bardzo nieregularnie. Gazety przychodzą z opóźnieniem. Często zdarza się, że kiosk otrzymuje je dopiero o godzinie 10, lub w ogóle nie przychodzi. 10 kwietnia nie nadeszły „Życie Radomskie”, a w piątek 11 bm. sprzedawano aż dwa numery na raz.

PPK „Ruch”, w Sandomierszczyźnie nie umie zorganizować swej pracy. Wielokrotnie pisaaliśmy na ten temat proponując zgodnie z głosami czytelników uruchomienie kiosków w Sandomierzu-Nadbrzeziu, na rynku i w innych dzielnicach miasta. Na naszą interwencję otrzymaliśmy odpowiedź z Oddziału wojewódzkiego PPK „Ruch” w Kielcach, że są trudności w znalezieniu kandyda-

tów na prowadzenie kiosków, oraz że „Ruch” jednak dołoży starań, aby one zostały uruchomione jak najszybciej. Mijęło już przeszło pół roku a w Sandomierskim zapowiedzianych kiosków nie ma.

Czyżby naprawdę tak trudno było znaleźć kandydatów na prowadzenie kiosków? Oto słowa I sekretarza KP PZPR ob. Piwowarczyka:

— Są u nas ludzie, którzyby chętnie poprowadzili kioski, np. emeryci, którym to zajęcie bardzo by odpowiadało. Chodziłoby o to, aby „Ruch” zechciał ich zorganizować.

— Trzeba więc tylko chcieć obywału dyrektorze z oddziału wojewódzkiego. Oto nasze projekty: kioski powinny być umieszczone w Sandomierzu przy ul. Krakowskiej naprzeciwko mostu, róg Listopadowej i Mickiewicza oraz na stacji w Nadbrzeziu. PPK „Ruch” musi wiedzieć, że pow. sandomierski zajmuje znaczną przestrzeń i że na tym terenie łącznie z Sandomierzem kiepsko obsługiwany przez „Ruch” jest tylko jeden kiosk.

O gazety wola Staszów (3 kioski), Koprzywnica, Polaniec, Dwikozy, Zawłoch, Rytwiany, Włostów. Przy tej okazji chcemy zakomunikować Ruchowi w Warszawie, że przetrwanie odpowiedzialności za nieterminową dostawę gazet do Sandomierza na PKP jest chęcią zrzućcia na siebie winy za ten notoryczny zły stan. Zapytajmy PPK „Ruch” co zrobiono, by kolej nie bagatelizowała przesyłek pocztowych? Czy pomyślano o tym, by w punkcie wezwolnym przetrzać gazet, w Skarżysku-Kamiennym pomóc kolejarzom przy przeładunku prasy. Czy nie byłoby

stuszym wydelegować na dwie noce godziny na stację do Skarżyska pracownika, któryby dopinował te sprawy. Może trzeba te sprawy omówić z dyrektorem PKP? (II)

Lista najlepszych bokserów woj. kieleckiego

Lista powyższa została sporządzona na podstawie rozegranych zawodów bokserów z Puchar Pokoju WKFP-u. Niewątpliwie uległa ona zmianie po indywidualnych mistrzostwach seniorów i juniorów, które odbędą się w dniach od 17 do 20 kwietnia br. w Kielcach.

WAGA MUSZA

1. Tyński — Stal (Ostrowiec), 2. Walczak — Włostów (Radom), 3. Szafranek — Gwardia (Kielce), 4. Saracan — Stal (Ostrowiec), 5. Zajac — (Stal) Radom, 6. Wróbel — Stal (Radom), 7. Jasiński — Stal (Starachowice), 8. Mazgaj — WKS, 9. Tajer — Stal (Kielce), 10. Brzózka — WKS.

WAGA KOCUGA

1. Wasikiewicz — Stal (Kielce), 2. Majkowski — Gwardia (Kielce), 3. Zapalski — Stal (Radom), 4. Wołowicz — Stal (Ostrowiec), 5. Mazur — Stal (Starachowice), 6. Piechnik — Stal (Radom), 7. Zdralki — Stal (Radom), 8. Wajsel — WKS, 9. Henszel — WKS, 10. Bożek — WKS.

WAGA PIORKOWA

1. Drogosz — Stal (Kielce), 2. Szewczyk — Stal (Radom), 3. Frye — Stal (Ostrowiec), 4. Pulman — Gwardia (Kielce), 5. Bednarski — Stal (Kielce), 6. Marcyś — Stal (Kielce), 7. Kowalski — Stal (Ostrowiec), 8. Baran — WKS, 9. Nowak — Stal (Starachowice), 10. Sypek — Stal (Starachowice).

WAGA LEKKA

1. Flutakiewicz — Stal (Kielce), 2. Rozenblat — Stal (Radom), 3. Derlikowski — Stal (Ostrowiec), 4. Zachara — Gwardia (Kielce), 5. Cenda — WKS, 6. Zajacki — Gwardia (Kielce), 7. Ładno — WKS, 8. Saida — WKS, 9. Strożek — Stal (Starachowice), 10. Mrozek — Stal (Starachowice).

WAGA LEKKOPÓŚREDNIA

1. Borek — Stal (Kielce), 2. Jaskółski — Stal (Radom), 3. Lichota — Włostów (Radom), 4. Latkowski — Gwardia (Kielce), 5. Wójcik — Stal (Starachowice), 6. Lisjak — Gwardia (Kielce), 7. Gorczyński — Stal (Ostrowiec), 8. Sobień — Stal (Ostrowiec), 9. Lach — WKS, 10. Golda — Stal (Kielce).

WAGA PÓŚREDNIA

1. Pysznikowski — Stal (Ostrowiec), 2. Kubski — Gwardia (Kielce), 3. Terpikowski — WKS, 4. Gluchowski — Stal (Starachowice), 5. Łuzanyczyk — Stal (Kielce), 6. Maciag — Stal (Radom).

WAGA LEKKOSREDNIA

1. Gregorek — Stal (Radom), 2. Wierzbowski — Stal (Ostrowiec), 3. Cwik — Stal (Ostrowiec), 4. Majchrzak — Stal (Radom), 5. Bochnek — Stal (Kielce), 6. Owczarek — Gwardia (Kielce), 7. Kubicki II — Stal (Ostrowiec), 8. Józwicki — Stal (Starachowice), 9. Keller — WKS, 10. Korba — Stal (Radom).

WAGA ŚREDNIA

1. Kozłowski — Stal (Radom), 2. Siedlak — Stal (Starachowice), 3. Jotejko — Gwardia (Kielce), 4. Kozłowski — WKS, 5. Bebel — Stal (Kielce).

WAGA POŁCIEŻKA

1. Kubicki — Stal (Ostrowiec), 2. Zwierchowski — Stal (Kielce), 3. Bombalski —

Bar rybny — bez ryb...

— Pierozki z kapustą, naleśniki z serem, kotlety z ziemniakami... — przecież to nie bar mleczny, a rybny. Gdzież tu w jadłospisie są ryby? — pytał niezadowolony z popularnej radomskiej restauracji, konsumenci.

Istotnie, tego dnia w restauracji rybnej zabrakło... ryb, podobnie jak brakło ich już nie raz na początku miesiąca.

Sytuacja taka wynika na skutek spóźnionego rozdziału towaru — informuje kierownik Głowiak. Bar otrzymuje ryby, podobnie jak i wszystkie placówki zbiorowego żywienia komunistycznym przedsiębiorstw z puli wojewódzkiej. Tymczasem, zebrania komisji zaopatrzeniowej w wydziale wojewódzkim handlu odbywały się pod sam koniec miesiąca. Nim rozdziałnik dojdzie do nas, upływa parę dni, przez co często do pierwszego, a nawet drugiego dnia w miesiącu pracujemy bez rozdziałnika (!?) bez towaru. Gdyby komisja odbywała posiedzenia o tydzień wcześniej, bar nasz otrzymywałby wcześniej należny produkt.

Restauracja rybną ma jeszcze jeden kłopot. Ryby przychodzą raz w tygodniu w większej ilości. Wobec braku dużej ilości (istniejąca mieści do 500 kg),

przechowywanie łatwo psującego się towaru nastręcza znaczne trudności. W obawie o jego pospolicie, kierownictwo od mawia przyjmowania większej ilości, co z kolei może spowodować przerwy w posiadaniu ryby przez bar.

Najprościej byłoby wykorzystać chłodnię w Lublinie — mówi kierownik — w swoim czasie radomska centrala rybną korzystała z niej przechowując tam dwu-tygodniowy przydział ryb i otrzymując na każde żądanie potrzebną ilość drogiej koleją. Dzięki bliskiej odległości obu miast transport nadchodził w ciągu paru godzin, co nawet w lecie nie powodowało psucia się zamrożonej na „kość” ryby. (a)

OGŁOSZENIA DROBNE

NAUKA
Trzymiesięczne naukowe korespondencyjne kursy księgowości. Łódź, skrytka 163.
K 2278-0

ZGUBY
Zgubiono legitymację Zw. Zaw. kłosaćkę wojskową, kartę meldunkową, na zwisko Pająk Władysław, jedynak Leń. p 14242-0

Zgubiono kartę meldunkową Nr K/XV/5658 wydaną przez Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Samborcu na nazwisko Gajek Zdzisław, zam. Sandomierz. p 14261-1

Zgubiono legitymację fabryczną Zakładów Metalowych w Radomiu, kartę żywnościową, legitymację międzyzłazową, wkładkę nr 8394 na nazwisko Szwarc Leokadia. Radom, Struga 46. p 14254-1

Dzień Radomia

OBY takich było więcej — mówili liczni widzowie o kasjerce kina „Hel”. Jej uprzejmość zasługuje na wyróżnienie.

DZIS, o godzinie 21-ej w sali kina Zakładów Metalowych spotkamy się na zabawie tanecznej, którą urządza komitet rodzicielski przedszkola nr 3. Zaproszenia można otrzymać jeszcze do godziny 16 w przedszkolu przy ul. Zeromskiego 30.22.

W NAJBLIŻSZYCH dniach sklep uszczelniony otrzymają do sprzedaży szereg tkanin bawełnianych, wlnianych, lnianych, jedwabnych i syntetycznych. Nowością będzie bielona flanelowa, lekka, w wysokim gatunku. Ukazą się również tkaniny szlano-stylonowe produkcji krajowej — przemysłu przedzłazniczego. Tkaniny te doskonale nadają się do letniej odzieży damskiej i męskiej.

W PAŃSTWOWYM technikum finansowym odbyło się zebranie, w którym dyr. Wilczyński zapoznał z turystów z regulaminem egzaminacyjnym, oraz dalszym kierunkiem studiów.

„KU uciecie smakosz” — informujemy, iż z dniem 1 maja br. w wszystkich barach mlecznych rozpocznie się sprzedaż lodów.

SKLEP MHD nr 39 z artykułami sportowymi, przy ul. Zeromskiego został przeniesiony spod nr 39 p. nr 12.